

end de simplere, hvilket jeg gjorde ved den Grændse, som jeg har sat af 5 Kr. Dette Punkt skal jeg ikke opholde mig videre ved, men vende mig til § 4 i Lovforslaget, som jeg tillægger større Vægt. Den bestemmer, at naar der er indført en Olfat af den her beskrevne Art, skal Sulkertolden nedsettes. Dette er, som jeg betegnede i mit første Foredrag, en Vøsteparagraf, der ikke træder i Kraft uden en ny Lov; men jeg tilspøiede, at Vedtagelsen af denne Paragraf særlig fra dette Things Side, eventuelt ogsaa fra det andet Things Side, vilde have den Betydning, at man dergjennem erklærede sig for Indførelsen af en bayerisk Olfat i det omhandlede Viemed samt om Bestaffenheden og Størrelsen af en saadan bayerisk Olfat. Det betegnede den ærede Minister saaledes, at jeg derved vilde paaotkroiere en saadan Olfat af en bestemt Art. Det tror jeg ikke kan siges; thi det er et Forslag ligesom hele det øvrige Forslag, og ligesaalidt som jeg ved at stille dette Forslag kan siges at ville paaotkroiere Nogen dette Lovforslags Bestemmelser, ligesaalidt gjælder det herom. Men hvis en saadan Paragraf blev vedtagen, vilde det have den Betydning, at det vilde høre enhver Tvivl om, hvad dette Thing mente angaaende en Olfat. Det er et Punkt, som ikke staar klart, om man vil have en bayerisk Olfat eller ikke, samt hvor stor og i hvilket Viemed man vil have den. Enhver Tvivl derom vil hæves ved dette Things Afstemning over denne Paragraf, og det er godt, at Befolkningen og Regjeringen faae at vide dette Things Mening og Standpunkt med Hensyn til denne Sag, hvorom der foreligger en tidligere Beslutning, der gif i en noget lignende Retning som den her foreslaede, men som senere er bleven draget i Tvivl fra forskellige Sider. Det vil være af Betydning at faae en anden Afstemning derover, og jeg tror, at det baade for dette Things Skyld og for Udenforstaaendes Skyld vil være til Gavn, at man faar at vide, hvad Thingsets virkelige Mening i saa Henseende er. Derfor har jeg tilladt mig at stille et Forslag berom i selve Lovforslaget, for at det kan komme til Afstemning, idet jeg selvfølgelig vil bemærke, at denne Afstemning ikke faar den Gyldighed, at den indfører en Olfat, ei heller, at derved indføres en Nedsættelse af Sulkertol-

den, men kun faar den Betydning, jeg nylig har omtalt, og det tror jeg altsaa ikke, at man skal ringeagte, dersom dette Viemed kunde naaes. § 5 har Hensyn til en eventuel spansk Handelstraktat. Saavel den ærede Minister som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds tillagde ikke denne Paragraf nogen videre Vægt. Jeg kan naturligvis ikke vide, om den ærede Minister med denne Paragraf i sin Haand vil have lettere eller ikke lettere ved at opnaa en saadan Traktat med Spanien, som vi kunne være tjente med, idet jeg i det Hele taget ikke veed, om den ærede Minister nu har større Evne og Talent til at opnaa noget Fornuftigt af Spanien eller Noget, vi kunne være tjente med fra Spaniens Side, end han tidligere har haft. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds bemærkede om denne Paragraf, at den er aldeles urimelig, fordi, naar den vedtages, saa veed den, der underhandler med os, hvad han faar, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi netop ved denne Paragraf stille lige overfor Spanien, som det stiller sig overfor os og overfor andre Nationer, med hvilke det har søgt Traktater; det har vedtaget en dobbelt Tarif, en almindelig Tarif, der gjælder overfor dem, med hvem det ikke har Traktat, og en anden, der gjælder dem, som give det den mest begunstigede Stilling. Vi sige altsaa det Samme til Spanien. Og saa siger det ærede Medlem, at det er en urimelig Maade af os at bære os ad paa, efter at Spanien netop har haaret sig ad overfor os paa den Maade, og efter at man overfor andre Nationer netop har opnaaet meget gode og gunstige Resultater ved at bære sig saaledes ad. En lille Bemærkning, der fremkom fra det samme ærede Medlem angaaende Slutningen af samme Paragraf, overrastede mig ingenlunde. Thi den staar ganske i Samklang med det ærede Medlems almindelige konstitutionelle Betragtning. Der staar, at Regjeringen kunde udstede Anordninger af det her omhandlede Indhold; men en saadan Anordning bliver at sætte ud af Kraft, naar en af Rigsdagens Afdelinger udtaler sig imod dens fortsatte Bestaaen. Nei, mente det ærede Medlem, overfor en saadan Anordning maatte naturligvis begge Afdelinger udtale sig, thi en saadan Anordning kunde Folkethinget ikke alene sætte ud af Kraft.